

Omvänd

Och strax gol tuppen. Och Petrus gick ut och grät bittert. **MATT. 26:74–75.**

Här kan vi lära vad omvändelse är. Petrus gick ut och grät bittert. Det är så omvändelsen börjar, att man verkligen förstår synden. Man tar synden allvarligt och har inte lust till mer synd. I stället finns en uppriktig sorg över att man syndat och inte gjort Guds vilja. Det kan vi inte åstadkomma själva. Vad som behövs är att Herren ser på oss och på nytt kallar oss till omvändelse. Till Petrus hade han tidigare talat om att "innan tuppen skulle gala ..." Herren kallar nu Petrus igen och förmanar honom genom att se på honom. Vi är av naturen sådana att vi trivs med synden och med nöje håller fast vid den. Vi ser det hos Petrus: När han en gång hade förnekat Kristus så fortsatte han med det. När han tredje gången förnekar honom, svär han och försäkrar: Jag känner inte den mannen. Han förstår inte omedelbart vad han har gjort. Först då tuppen gal och Herren ser sig om efter honom, inser Petrus vad han gjort. I det läget kan synden, som den är, inte annat än fylla oss med skräck, som vi är beskaffade. Den hotar med Guds vrede och gör hjärtat fullt av ångest. Det ser man inte bara på Petrus utan även på Judas. När Judas blivit varse sin synd, blev han så förskräckt, att han inte visste var han skulle göra av sig själv.

I sådan ångest är det bäst att först böja sig för Gud och bekänna sin synd rätt ut: Gud, jag är en liten, stackars syndare. Något annat än att synda kan jag inte, om inte du med din nåd

hjälp mig. Sedan skall du hålla dig till Guds ord och löfte och säga: Ge mig nåd för din Sons, Jesu Kristi, skull! Om då hjärtat tar trösten i Guds ord åt sig och trosvisst hoppas att Gud för sin Sons skull skall ge nåd så kommer ångesten att ge vika för trösten. Det är en riktig omvändelse: att bli rädd för syndens skull, att böja sig och genom tron låta trösta sig av Herren Kristus och hans lidande.

Utän tvekan har Petrus också funnit tröst i de ord som Herren hade sagt till honom vid bordet: "Satan har begärt att få sälla er som vete. Men jag har bett för dig att din tro inte skall bli om intet" (Luk. 22:31–32). För även om hjärtat har varit fullt av ångest och oro så har Petrus likväl inte förtvivlat som Judas gjorde. Men denna tröst har i början varit helt obetydlig – som ett senapskorn. Men eftersom grunden för denna lilla tröst var Guds ord växte den till sig. När Petrus efter uppståndelsen på nytt såg Kristus var trösten så stor att all oro och alla tvivel hade försvunnit. Endast ödmjukheten fanns kvar, så att han tillstod sin svaghet och som en stackars syndare gärna medgav sin skuld. Förutom denna ödmjukhet och bekännelse lämnade synden inte något annat efter sig i hans hjärta. Trösten hade som ett starkt regn dämpat och fullständigt släckt den eld som tidigare hotade att bränna hans hjärta fördärvat. Eftersom vi inte kan leva utan anfäktning så bör vi vara beredda och förberedda

på den. För att vi så småningom skall få sådan tröst som Petrus, ska vi särskilt tänka på att ofta höra, begrunda och ta vara på Guds ord.

Därför är det till vår tröst som den helige Petrus står här. Vi ska lära oss att inte vara så säkra utan hålla fast vid gudsfruktan, eftersom det när som helst kan hända att även stora helgon på allvar faller. För det andra ska vi lära att om vi har fallit, vi trots det ska hålla oss till Guds ord och hämta tröst där i stället för att som Judas i förtvivlan helt ge upp och ge allt på båten. För lika lite som Gud vill att någon skall förhäva sig på grund av vad han fått i gåva, lika lite vill han att någon skall drabbas av förtvivlan för sina synders skull. Därför heter det ock-

så: Vill du vara en verklig kristen så frukta Gud och tro på hans nåd och ord, så finner du tröst, räddning och hjälp i allt. Jag önskar att vår käre Fader i himmelen genom sin helige Ande ska ge oss alla det, för vår käre Herres och Frälsares skull! Amen.

Jesu hjälp mig att försaka
eget pris och världens flärd;
lärl mig bedja, tro och vaka,
väpna mig med Andens svärd;
men i fall jag vilse gick,
se på mig med nådens blick,
lärl mig att som Petrus gråta,
att du ock må mig förlåta.

MARTIN LUTHER

Evangelisk själaspis för hemmet

Tisdag, Femte veckan i Fastan, s. 202.

Bibliska betraktelser för var dag i året ur Dr M Luthers Skrifter

Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig

Stockholm 1882. Bearb. av red.

Begrunda är en bilaga till
*Till Liv – evangelisk-luthersk
Missionstidning* – organ för
Evangelisk Luthersk Mission –
Bibeltrogna Vänner (ELM-BV).

Äldre artiklar i urval återfinns på
www.tillliv.se

Redaktionsråd

Anders Månsson
Thomas Nilsson
Peter Henrysson (redaktör)
Tel. 046-211 84 61
begrunda.red@telia.com

Prenumeration

Prenumeranter på *Till Liv* betalar 70 kr/år
(två nummer) för fördjupningsbilagan *Begrunda*.
Kontakta:
Ingrid Holmqvist
Storkågeträsk 11
934 94 Käge
prenumeration.tillliv@hotmail.com

Kan rekvireras

som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 45 kr/ex.

Grafisk form

Cia Björk
Design för Livet HB
till.liv.design@telia.com